

TELEGRAPFULU ROMANU.

Nr 100. ANULU XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foiei pe afara la c. r. poste, cu banigă prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8. fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teritori străine pe anu 12 fl. v. a., anu 6 fl. v. a.

Inserațele se plătesc pentru întea ora cu 7. cr. sirul, pentru a doua ora cu 5 1/2. cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2. cr. v. a.

Sabiu, în 8/20 Decembrie 1868.

Evenimente politice.

In vre-o călău număr, numai amu atinsu de unele evenimente mai însemnatate politice, și adăuseram si impregiurarea aceea semnificativa că bursă e neliniscita. Această in decursul septămânei trecute incepuse a se reculege și resuflă întrată, ca se scoboră cu vre-o trei cruceri la pretiul aurului. Influența Franciei, Angliei și Austriei și in fine și a altorui puteri, se dicea, ca a avutu acelui rezultat, de încordarea escata intre Pórt a otomana și Grecia se era mai multă. Scirile cele mai prospete despre situatiunea intre cele două regimuri numite in urma ne lipsescu. Vedem inca bursă urcându-se din nou, și asiā pâna a astă dăca acestă pote să-si aiba cauza aiurea, trebuie sa credem ca conflictul intre turci și greci inca nu e delaturat. O depesă dela 14 Decembrie n. din Atenă spune ca regimul (grecescu) au respinsu pretensiunile Turciei. Mai departe ca in Atenă și districte se facu demonstratiuni entuziastice in favoarea resbelului. Unu anume Petropolaki au desbarcatu in Cretă cu 1000 de voluntari.

Alta scire ne aduce „Terra“ dela 4 Decembrie carea se cuprinde in următoarele:

Aflămu din isvoru siguru ca guvernul grecescu a supusu ultimatum turcescu la camera și ea acestă l'a respinsu in unanimitate. Ambasadorii respectivi au parasită dejă posturile loru și luptă este iminentă.

Afacerile românesci ocupă mereu unu locu însemnatu in afacerile politice de interesu europeanu. Schimbarea ministerului din România, da ansa la o suma de interpretationi a situatiunei do-bendite prin schimbare. Favorabile parerea ce si-o da „la France“ asupră personalor ce compunu nouu cabinetu. Că sa amintim numai de unele, eata ce dice despre președintele cabinetului: ca e omul carele impreuna elementulu liberalu și conservativu; e omu inaintat in ideile cele noue a generatiunei și simpatheu poporului incătu se pote numi tribun u nobilitatu. Si mai favorable e descrierea ce o face despre ministrul de interne Cogalniceanu. Dupa ce amintesc de meritele sele literarie, de distingerea sea că advocatul și oratoru, lu insatisie că pre barbatul celu mai aptu de a executa reforme mari de statu cari suntu impreunate cu greutăți, pre cari densulu le scie învinge. Educatiunea lui si-o incepă in Francia și o termină la Berlinu. Totu in sensu favorabilu se pronuntia vorbindu și despre cei-a-lalti afara de dlu Cretiescu, carele a inlocuitu numai mai târziu pre demissionatul Papadopolu.

Ia Ungaria cătu pote cunoșce din pressă magiara, in locu de liniște, cresce nelinisea in urmă s'imbărei ministerului din România; cu deosebire dela vorbirea sciuta a presedintelui camerei Ioann Bratianu și a ministrului de interne Cogalniceanu in cōce.

In „Hazank“ cētimu ca din Bucuresci au sosit o scire momentosa, carea pote numai mară nelinisea. Fostul ministru Ioanu Bratianu a declarat in siedintă dela 12 Decembrie, ca aducerea armelor desaprobată de Beust s'a intemplatu cu scirea lui Napoleonu. Această și declarările mai departe a lui Cogalniceanu: ca „de ore ce Ungaria se pregătesc de resbelu in fată României și acesta e indreptățita la asemenea pregătire de apărare“, — indemna pre „H.“ a dice, ca numai o septamâna au trăit in inselatiunea, ca români și ar fi amanat planurile. De aceea cere acum cătu mai in graba inflantiarea hovvedilor.

„Romanul“, in acela-si număr, in carele publica conuțarea memorata a fostului ministrul Bra-

teanu (din care estragemu și noi unele pasajie) amintesc de o nouă sperantă la o contielegere cu magiarii. Aceasta sperantă e greu de explicat. Deceea ea are ceva temeu, atunci pote sa ne asteptăm, nu prete multă la o nouă constelație, carea sa tienă seama de situatiunea și interesele poporelor din orientu.

Trecedem acum la următoriul incidentu din cameră prussiana:

In parlamentulu din Prussia sa incinse o desbatere interesanta asupră propunerei lui Hoverbeck, ca ambasadă pussiana din Dresdă pre viitoru sa remana afara.

Wölfel e in contră propunerei acesteia. Soli a prussiana, dice Wölfel, e de lipsa inca, pâna cându bărbat de Beust (voci: contele, contele!), — pâna cându Dlu conte de Beust și va tienă inca de datorintia, a tramite unu deputat austro-ungurescu la curtea din Sacsonia. E adeverat ca contele Beust sta acumă in fruntea unui ministeriu parlamentariu din Austria și au pasită cu ministeriulu acestă pre calea reformelor liberalu, asiā incautu și au căstigat amici și dintre liberalii afara de Austria, chiar și dintre democratii, pre cari mai inainte i persecută. Dar' eu credu, că lu cunoscu pre contele Beust mai bine in privintă positiunei, ce o occupă elu fatia cu Prussia și cu federatiunea nordica germană de o parte și fată cu Sacsonia de alta parte; eu credu, ca suntu ore cari motive politice, cari l'au indatorat, sa sprinăcă soli a austriaca din Dresdă. Dlu Conte de Beust — credeti-mi pre pre onore nu au lasat nimică din ura sea, cea in adeveru nesanatosă, către Prussia (aplaus in stangă); nici au devenit liberalu; căci acestă aru fi contra naturam sui generis (ilaritate). De si sa prefacă dlu conte de Beust, ca aru avea „inclinatiuni liberali, acestă e numai unu productu alu urei sele către Prussia și către contele Bismarck. Elu si-aru ajută curendu cu unu ministeriu conservativu din Austria, deca aru vră sa constitue contele Bismarck in Prussia unu ministeriu mai liberalu (ilaritate mare), prin ceeace in adeveru nu vreau sa esprime nici vre o temere (ilaritate). Iusa credu ca normă politicei contelui Beust este cugetulu de a-si respină asupra Prusiei. Trebuie sa recunoscem in adeveru preste totu positiunea corecta și credincioșa manifestata din partea regimului din Sacsonia, fatia cu federatiunea insa nu trebuie sa trecedem cu vederea, ca in Sacsonia suntu inca multe elemente, de inflantia, a căroru nesuntia merge in contră referintei prezintă a federatiunei germane fatia cu Sacsonia (aprobări in dréptă).

Nu ve lasati déra din partea acestă (aratându in dréptă) sa ve seduca purtarea cea liberală a contelui Beust, nu ve lasati nici cei din partea ceastă (aratându in stangă) sa ve seduca asecurările lui de pace. Numai sub egida lui e in stare fostulu rege din Hanover și fostulu principale electoralu din Hesse sa intărîte la resbelu in Parisu. Că sa avem in contră agitatiunilor acestora o contra ponderositate in Dresdă, me rogu sa se respingă propunerea lui Hoverbeck și sa existe și de aci inainte soli a din Dresdă.

Dep. de Hoverbeck: Eu in adeveru nu cunoscu asiā intima intenționile dlu Beust, precum se vede ca le cunoște dlu antevorbitoru (ilaritate).

Nu voi sa reprezentesu totu, ce au făcutu dlu conte mai inainte că baronul de Beust. Insa deca se dă indemnitate de o parte, s'aru putea dă și contelui Beust indemnitate. Eu vorbescu numai din punctu de vedere alu budgetului și asiā trebuie să-mi sustină preste totu propunerile mele.

Dep. Virchow: Si eu nu stau in referinta nici cu curtea din Sacsonia nici cu demo-

cratii de acolo. Petrecendo inca mai multu tempu in Sacsonia mi s'au asecuratu din tōte părțile, ca Sacsonia se află pre cale forte loiala in relatiunea sea satia cu federatiunea. In adeveru ca nu s'au făcutu fără temeu alusiune, că democratii din Sacsonia pote ca simpatisează cu cont. Bismarck pentru purtarea lui cea libera.

Pentru aceea aru fi cu multu mai bine, deca s'aru recomandă regimului nostru, că sa apuce elu pre calea acestă (risu in dréptă). Ceea ce atrage simpathiele către Austria, nu e administrarea liberală, ci legelatiunea liberală (aprobări in stangă). Din momentulu acelă, cându va propasi și regimul nostru astfelu, nu mai avem lipsa de nici unu ambasadoru, (aprobări in stangă, contradiceri in dréptă). Sa recomandămu dura regimului nostru o administrare liberală și o legelatiune liberală, și asiā vomu crutiă multu. (Applaus in stangă).

Dep. cont. Bethusy-Hu: Eu credu, ca nu e de lipsa, a provocă motive asiā personale pentru incuviintarea cererei regimului, de ore ce suntu destule motive reali. Noi nu ne temem de vre-o putere din Europa, și pote acceptă liniștii, ca ore placea-i va la vre-o putere sa ingreneze séu sa rumpă pacea.

Nu avem lipsa din parte-ne de o provocare indirectă; pentru aceea nu potu lasă sa trăea cuvintele antevorbitorului fără nici o obiectivă. — Dresdă traditionalmente e unu teren fructifer pentru negotiatiuni diplomatici, chiar și pentru poziția cea înrudita a casei domnitore cu multe alte familii domnitore, dura apoi și pentru cea eminentă ce o occupe Sacsonia in federatiunea germană nordică. Pentru aceea e de a se recomandă imperiosu, că sa remana și de aci inainte soli a din Dresdă.

Ministrul presedinte contele Bismarck: Mi este absolutu cu neputinția, de a me pune in o discuție despre personalitatea unui colega din tiéra străină, nici chiaru aperândulu, pentru ca aperarea acestă m'arū sili sa observă ore care margini, că sa nu facu o impresiune falsă, cu care aru fi impreunata o critica a politicii Austriei, spre ceea ce nu me simtu a fi chiamat in locul său in momentulu acestă. Atâtă inca potu sa constatezu, ca pâna acum nu s'au facutu cunoscutu nimică despre simptomele unei antipathii personale a colegului meu din Anstri'a, de-mi este iertat a me exprimă asiā. Eu am traitu mai inainte in relatiune buna personale cu densulu, și nu amu esperiatu, ca acestă s'aru fi schimbatu. Cu atâtă mai multu a-siu fi chiamat, a-lu aperă in contră unei critice asupră politicii lui, cându mi-arū fi cu putinția, deca nu a-siu vrea sa eschidu obiectulu acestă dela discussiunea de astădi, incătu participu și eu la ea. Nu m'asuu simtă chiamat nici băremu a vorbi despre acestă, deca nu cum-va s'aru putea deduce din modulu, in care au atinsu dlu antevorbitoru lucioul, ca eu a-siu puté fi chiamat in locul acestă mai multu că aștu, de a vorbi pentru cei de fată; Nici eu firesc nu credu, că sum mai putinu chiamat spre acestă că altii. —

Fiindu ca amu luat euventulu, mi ievoia voia, a face inca o observare la cuvintele dlu dep. Virchow, prin care 'mi recomandă e semplu a Austriei spre imitare. Eu credu, ca densulu nu au voită sa dea recomandarea acestă in genere, că adeca sa cerem si noi o consistință de resbelu pentru 10 ani. Eu nu credu, ca au voită sa ne recomände, sa imită aci institutiunile administrative ale Austriei, care formă unu contravenință in contra libertății comunelor. Me vedu silitu de acelea-si consideratiuni, de cari amu fostu condusu mai inainte, a me restringe prelunga alusiunile acestea și nu potu critisa institutiunile

acelea administrative; observo numai, ca regimulorile ombla in liberalismul loru ca domnescou, cea mai tinera e totu-deună mai placuta (ilaritate). Austria au venit pînă pînă la ei cea indelungată conservativă în stare, de a face epoca cu liberalismul acela, care la noi se numera între acele puncte de vedere, preste care cu privire la lucrul principale amu trecut de dînedîci ani, ieră în multe părți deja de cincideci de ani (bravo în drăptă).

Dep. Westen: Dîră votesu pentru poziție, apoi acela nu o facu din puncte de vedere al politicei înalte. Voi sa accentuez, ca suntem gata de a predă înregul etatului ministerului pentru afacerile externe, și ca în dieta sa da ocazie, de a ne otari ca sa mai tiem să si de aci înainte agenti diplomatici său să-i delaturăm.

Noua nu ne remâne, decât a ne regula propunerile noștre amesuratu decisioanilor facute acolo.

Dep. Virehow se rogă, sa nu se privesc tacerea lui satia cu ministrul de consiliere și sperăza a spune mai târziu, anume la etatul ministerului de cîte, cău suntem de înaintat în liberalismul satia cu Austria (ilaritate în stângă).

Dietă Ungariei.

In siedinti'a (casei de susu) din 4 Decembrie se primeste legea uniuinei pentru Transilvania asemenea și modificatiile facute de senatul imperial la lege de înarmare; și incolu se mai primeste următoarele legi: despre pensionile comune, despre controla datoriei încă neotarite și în fine despre espropriatii pentru Bud'a Pest'a.

Iara în siedinti'a (casei de susu) din 5 Decembrie se primeste după unele discusiuni legea interconfesională după testu prin majoritatea voturilor, carea propunerea comisiei remâne în minoritate.

In siedinti'a (casei de josu) din 5 Decembrie vine după asternerea unu projectu din partea lui Babor și a altuia din partea lui Deak, la ordinea dîlei projectul despre regulamentul casei din carele se primeste în siedinti'a acela cu putine modificatii Cap. I și II. — In fine prezenta ministrul presedinte cont. Andras y legile sanctionate de Maj. Sea, despre scările populare și despre inarticulare a episcopilor gr. cat. și despre drumul de feru în lînta Oradea mare — Clusiu.

In siedinti'a de sér'a a casei de josu din 5 Decembrie se primeste projectul de lege privitor la drumul de feru Tissianu și despre întrebării impromotului pentru drumul de feru cu putine modificatii. Dupa acestea mai incurgo unele proiecte și propunerii, întrucătare care e și unul despre stergerea ligilor austriace din Transilvania.

Apoi urmăza la pertractare legea despre bugetul anului 1869 și, trecându-se îndată la desbaterea specială, se votăză ordinariul cu 151, 817, 100 fl. Era 163, 300 fl. se votăză ministrul de culte că adușu pentru execuțarea legii despre scările populare. În același se prezintă de ministrul pres. cost. Andras y legile sanctionate despre înarmare, despre armat'ă fieri și despre mărmarea poporului.

In fine se voteze estraordinariul din bugetul de 33, 641, 306 fl.

Apoi urmăza acoperirea:

1. Ordinariu	147, 539, 600 fl.
2. Estraord.	25, 241, 206 fl.
sumă	172, 780, 806 fl.

Remâne deficită în ordin — 4, 277, 500 fl.

Estraordin. — 8, 400, 000 fl.

sumă 12, 677, 500 fl

Siedinti'a (casei de josu) din 6. Decembrie. Presedintele aduce la cunoștință, ca Maj. Sea va închide deta în 10 l. c. Dupa unele interupe atunci vine la ordinea proiectul de lege despre competența judecătorilor militari. Prelângă acela se mai aduce unu projectu al minorității și se facu și alte propunerii în cîteuna acela; și incinge asupr'a acestora o discussiune mai indelungată, și în fine sa primeste prin majoritatea proiectul asternutu de ministru spre desbaterea specială.

Siedinti'a (de sér'a a casei de josu) din 6. Decembrie.

Dupa autenticarea protocolului face Berzenzech și întrebăre despre interpellanța ce o facuse în privința castelului din M. Osorheiu. Dupa

unele interpellanțe din partea lui Valy, Misiu și Tissa se trece la ordinea dîlei, continuându-se desbaterea specială despre proiectul de lege privitor la cerculu de activitate al judecătorilor militari. La §. 2., carele dice, ca individuali militari sunt supuși judecătorilor militari sub totu decursul timpului loru de servit, tomai și cându nu se află în servitul activu, se învinge o discussiune mai indelungată, nefindu toti mulțumiti cu dispoziția acela. Cu toate acestea, inca nu se otaresc, ci deciderea asupr'a §. acelașă sa amâna pre siedinti'a urmatore.

In fine se primeste modificările facute de casă de susu în privința legei de espropriatii.

Siedinti'a (casei de susu) din 7 Decembrie

Presedintele aduce la cunoștință, ca sesiunea dieti presint se va încheia în 10 l. c. la 1 ora în cetatea regia din B'da. Se alătu membrii comisiei pentru controla datoriei încă neotarite. Se primeste proiectele de lege despre invenția imprumutului pentru Bud'a Pest'a, și despre prelungirea validătății artic. de lege 23 din an. 1868 pînă la anul 1869.

Branu, 29 Novembre 1868.

Fără lumina, fără învățatura, fără cultură, astăzi nu mai poate înainta nimenea în starea sa materială. Toate popoarele, toate națiunile, care voru să se tienă bine, voru să sporească în starea loru materială, trebuie să-și aibă astăzi de baza luminarea mintei, culturăi înimei său mai în genere disu să-ă ţă. — După cum este cu unu popor, cu o națiune, totu asiă e și cu unu satu și chiar cu individul; elu că să poată prosperă intru în avutirea sa materială, trebuie să poseda susu mentiuantele bunuri spirituale.

Nu voi sa vorbescu cine știe de unde, ci chiar de unde m-am nascutu, din satul meu propriu, și de unde prin urmare cunoscă bănuitoru cercuștările șomerilor nostri.

Întrebă ori-cine pre locuitorii din tîra bărsei, cum au statu branenii în privința materială înainte cu dîne-dieci trei-dieci de ani? Si sunt convinsu că ve voru spune lucruri mari. Înainte abău cu dîne-dieci, trei-dieci de ani, branenii posedaau turme de oi forte mari, herghelii de cai, cînde de vite cornute; o singura familie avea cîte două sau trei mij de oi, cîte o sută două sau și mai multe de cai, totu asiă și de vite cornute. Astăzi însă cu durere trebuie să martorisescu, că suntu forte puteni, cari aru avea numai două sute de oi, ba ce e și mai tristu. Fiii, a-i căroru prieteni aveau oi cu miile, astăzi nu au nici cîteva.

La astă perdere co'osale, la astă degenerare din dîi, nu e de vina negrițea loru, nu nici decât, că temporile cele grele ce i-au apesat de vre-o dîne-dieci de ani începî, strîmtorarea locuitorilor de pasință; pentru că pre cîndu înainte cu dîne-dieci de ani, tormele branenilor și a altor oieri transilvani pascian prin lîndile și munți Turciei pre cari i arădu cu unu pretin bigațe, astăzi, cîndu nu le mai e iertatul a trece cu vite pre acolo, suntu restrîni și iernă și vară vitele loru pre pamentul României, unde trebuie să se solvă forte multu. — Același dăru e starea actuală materială a branenilor.

Si ore n'aru și vre-unu remediu, prin care să aru putea înaltă ierăsi la stadiul de mai înainte? Eu credu că este! și credu că aceea că voru să depararea mea totu cei ce voru să-și acelașă făță. — Remediul acela e scola. Ea singura e capace de a pregăti pre omu de asiă, încătu să se știe astă ori-unde, să-și ajute ori în ce stare aru fi elu, să economiu de pamentu, de oi, să mese-riascu. Scola este, carea pre lîngă cultură minte, nobilisarea animei și ajuta individualui și oricarei societăți a se învăța și materialicesc;

scola e în stare a învăță pre omu cum poate face că și stăncile să-i aduca folosu, să-i producă fructe. Esempu la același ni suntu nemții din Germania, că și doeu pament cu spinarea pre sghaburi, le acoperă, sămena bucate, și în sine ostenelelor loru se recompensa prin rodirea celorlor, și astfelu ei încă localu celu mai ren nu-lăsă nefolosu. — Dăru ce sa mergemă noi prin tîra nemțiesca, să rîvîmă nu mai la conlocutorii nostri sasi, să sa-i vedemă cătu de bine sta ei în privința materială; și că i-au pusu pre ei în o astfelu de stare, decât numai scola, căci ei au iubit scola, să au interes tu de ea, o iubescu și se interesădă de ea și astăzi.

Astăzi dăru branenii fără scola nu se mai poate înaltă la stadiul acela în care a fostu; de ore-ce astăzi suntu alte tempuri cu multu mai grele decât cele mai dinainte. — Pote că mulți aru voi sa me întrebă, ca avem scăle? La care respondu, că pre lîngă scălele de prin comune mai avem una și o scăla centrală cu doi învățatori. Dăru întrebă-mă cum e cercetata acelașă scăla din urmă? — foarte bun. Sună atâa și mii de locuitori în Branu și abău vei află în ambele clase 35—40 scăla. — Cauza dintâi a unei astfelii de frecuente nu poate fi altu ce vă, decât aceea, că branenii reprivindu înca în trecut că și într-unu spe olu, să seducu și credu că poate acele tempuri trecute se voru mai intorce și eu în orăcerea loru se va schimbă și starea loru presintă, dăru toate aceste pentru ei suntu numai iluzioni. — A dôră pentru că ei nu cunosc frup ele cele dulci ce le produce scola. — Le suntu dăru de trebuită astfelii de individi, cari pre lîngă aceea ca au zelul și sciul să de a înaintă pre conaționali și consațieni sei, suntu și într'o poziune de asiă. Si cine au sa fie astfelii de individi, decât preotii și învățatorii. Ei suntu chiamati, ba suntu datori a lumină pre poporu, a lu indemnă de a-si tramite copiii la scăla, aducându-le aminte, capacitanță și, că cătu de usoră poate scola să înaltă pre omu dînt'o stare misera într'ală buna. — Dăru unii dăni ei dovedescu chiar contrariu, căci amo audiu preotu discendu: „ca ce să invie toti la scăla, căci de se voru face toti preotii apoi cine să fiu și prostu.“ — Eu sună că unu preot are datoria sa dă în dreptăriu bănu poporenii săi, a-i indemnă la totu lucrul bănu, întocma că uno patinte pre fiii sei, căci deca noua partea trupescu pără grije de familiile sea, întreprinde orice pentru de a o vedé prosperăndu, cu cătu va fi misi sănătă doriu unui patinte spiritual. — Astă dăru ei suntu acei barbati și apostoli ai poporului, cari sa-i deștepte să-i lumenie întrătă, prin urmare și intru aceea a cerere scăla că pre locul acela carele le va fi de în dreptăriu în totă vietă; atunci numai se potu numi sora pamentului lumină lumii, atunci suntu demii de frumosulu nume Parinte. Astă scendu toti preotii și învățatorii nostri, poporul nostru branenii se va desceptă, va începe a învăța scăla cu toate puterile, după aceea unu din ei meserie, de ore-ce noi branenii n'avem locuri pre cari le amu puté cultivă, nefavorindu-ne noi sănătă doriu chiaru. Astă numai vănu poate ajunge acolo de unde amu cădiu, asiă ne vomu face omeni avuți, carea o dorimă cu toti.

IIariu Plotogea.

Meseriele și științele reale a nu le perdem din vedere. Avemul lipsa mare în tîra de ingineri, tehnici, masinisti etc. și toti voru trebui să vina din străinătate. Cauza este că nu avem noi omeni de specialătățile de mai susu, cari suntu imprimate cu salarie bune și pentru cari nu trebuie atâtă prea. Nu pătem dăru decât să aprobați directoarea ce o da dăru corespondente branenilor, pre carea cu adăusele de mai susu o re omendămu tuturor românilor. O impregiorare mai adaugem. Avem observat că preț patieni se aplică la comerciu. Ce va fi cauza nu știm. Dăru vedemă că acei învățatori, cari numai pre lîngă negarea numelui, nu și a animei, de român, putura în trecut să învățeze acestu rîm de industria se impătinează totu mai tare, pre cîndu aru și sa crește. Unu negătoriu harnicu are vietă cea mai plăcută și împălu pregătirei și securi și de indată impreună cu castigul. Poporul nostru seracito, aru și ratină economică naționale, să nu nadulescă numai la specialitatele unde are sa cheltue multu părăsi castiga cunoștințele necesare și unde pre lîngă recastig prea putinu să aiba a cheltui numai multu și mai departe.

Red.

Cuventarea deputat. Aleșandru Mocioni în siedinti'a din 28 nov. a dietei ung. desbaterea causerii de naționalitate.

(Capelu.)

Dar, On. Casa! deacă proiectul minorității ordănsa la învățătorea unor oameni judecători, să condamne pre individualu a fi serbu, român sau nemțiu; apoi proiectul binemeritatului deputat al Pestei trece peste acestu obiect, trece peste tota procedură, peste totu forul judecătoresci, și pre fiecare individualu din tîra lui condamnat de a dreptul de magistratu. (ilaritate.)

D. ministru de instrucție disă ca „recunoște cymoa prin provocare“ le Belgie și Suisse re-

spectivii n'au simțită loculu ci numai timpulu ; căci acele relații au existat cu multă năîntă de una mină de ani.⁴

Ei încă amu provocat la Belgie și la Suisse'ă, d. i. cauți să respondu observațuilor lui ministru. La Belgie amu provocat că sa demuștru cumea egalitatea de drept nu este în opusetiune cu unitatea și cu ideea fundamentală a statului. — Amu provocat la Suisse'ă, la statul federalu, la cantonele sele de populații diverse, că sa demuștru că eștuarea egalei indreptățiri nu este imposibilitate ci tocmai faptă.

Contra acestoră d. ministru mi dice că amu simțit cu veri una mii de ani. Sa nu fie cu superare dui mini-tru, dar năîntă cu una mii de ani Belgie și Suisse'ă neci au fostu pre lume, necum sa fie avută relația pomenite.

A provocat d. ministru la asemenea ce existe între concepțile religionei și celea ale naționalității. Acătă nu se poate trage la indoială, căci de și aceste două concepție diferențe există și cuprins lu lor, d. i. conțin totuști la origine, la elepte și la rezultate, — căci ambele au natura ideilor domnitorie. Si tocmai d. ministru va să mai bine cumea ideia libertății religioasă nu să realțu deplină atunci, căndu în urmarea freacăilor religioasă s'a prohmatu libertatea conșintății ; ci cumai atunci căndu pre lângă libertatea conșintății și cultulu divinu publicu — să asecurat și indreptățirea singură celoru confesioni că atari. Si precum interesele religioasă nu se potu multiamă pre basă individualui, totu și pre tensiunile naționale nu se potu multiamă pre basă individualui ci numai pre basă naționali.

Dice d. ministru cumea civilizația periclu naționalitățile ; și aduce totodată cumea acestu periclu nu-lu vomu potă incunigură prin aceea cumea pre singură celele naționalități le vomu înveli în legătățile că pre munii și apoi astfelu le vomu depune în cam reale de morți ale municipielor.

Acestă e adeveru, dar noi nu vremu sa depunem naționalitățile în momentu că pre munii, ci dorim că naționale vie sa se prin legi recunoște și asecurate că subiecte de drepturi. Dar de către protecția minorității depune mii în camerele de morți ale municipielor ; apoi d. altă parte potu îndrasni a o spăne cumea proiectul majorității îngroapă în criptă din primăvara preambei ungurescă, îngroapă nu munii ei naționali VII.

D. ministru de colte dice că nu existe acea forță său putere, carea să-lu misce de pe terenul concursului liberu. — E bine, numene nu se uvesce întrăcătă cu o doriată mai sincera de cătu măne, de cătu noi cari subscriseam proiectul minorității. Dar tocmai concursul liberu și ore condiționa prima că ori sa nu dămănumescu legalu, ori să-lu dămănumescu tuturoră în mea ura egală. Acătă e ceea ce se găsește în proiectul minorității și carea — precum omii mai disu — lipses d. un altă majoritate. (Recede) Dică dor-esc onorația casa, sunu galăză recede, căci nu vrem să abuseză de stimăta ei atenție. (Sa adămu ! Sa adămu !)

On. coloanu Tisza a tinență o cunventare mulțu eloante, precum vorbesce dsa pururea. Cu argumente agreabile a datu nașata peste proiectul minorității. De-mi va fi iertată voină exprime o modestie dorintă, a-să doră iște că se moară pentru 0 minute, că să-i potu respondere.

A disu d. deputato Tisza că densulu nu vre să se-si baseze cunventarea pre teoria de națională cuceritărie și națională cucerită ; și apoi ni spuse că mai vorbostu trei acușari sau facetu proiectului de la comisiunea centrală. Primă ca cuprunde supremăta magara, a două ca dă privilegiu, și a treia ca decretă morte naționalor.

Supremăta, carea în proiectul comisiunei centrale a asecurata prin lege, d. ablegat voiesce a o se să dică că națională ungurescă atâtă pentru numeroșitatea ei cătu și în urmarea unei culturi superioare și a averilor i compete dreptul d. a avea limbă sea de oficială în centrul și de mediotără. O astemene supremăta legală — ius si n'a denegu că nu e legală — d. se că si-o de faptori naționali nu numări numerulu, ci și cultura mai năîntă și avere. Dar mi se pare că prin acătă d. ablegat și-a contradisutu insuși căci de și potem face legi cari să ree în considerație nu numări numerulu ci și avere, de securu inse că atari legi, cari din cauza averii facu declinare întră cetățenii și cetațenii — nu mai corespunda egalității de drept, suntu privilegio.

Dice d. ablegat că nu sa' să opusu intră și recunoșce legalitatea naționale de subiecte juridice de către n'ar să audiu cele d. se mine căndu trasei paralela între națională și între corporaționile înfrântățe prin asociere Iberă. Dar, On. Casa I de către mi va concede d. ablegat, că au fostu bine d. se, apoi va trebui să-mi concéda și acea că realizarea naturală a acelora nu se va potă impiedeca neci atunci, căndu ar voi să le ignoreze oficialiștii.

Nă a intrebăto onor. colegu, ca de ce portăm temere de acele prerogative legale ale naționalei magiare, căci națională magiară — de către vomu consideră macar numerulu ei — nu este în stare să ne magiariseze. Me impărtășiesc la această parere și tocmai pentru acătă nu portu veri o temere despre venitorul națională mele : dar de-ore-ce insuși d. ablegat vede că magiarisarea nu e cu potenția, precătă că sa pune cu secură la un lemnătău de grăsu unde scie din capulu locului că nu va ispravi nemica.

Dupa acestea, On. Casa I astădi nu-mi mai magulesc speranța că majoritatea ar primi proiectul minorității (măscare), dar ună mai amu de observație, adică cumea cestiușa de să se va decide astfelu, totu nu va fi deslegată, și de aceea doresc că — de către cestiușa nu se deslegă — să dea D. dieu să traianu între cercușantie și relații de atare natura, că să mai potem reveni la cestiușa, mai tardiu dăru să mai avem odată ocazia, că să nu ni-o deslegă altul : căci de ni-ar deslegă altul, acătă de-legare a buna semă ar fi astfelu, în cătu n'ar multiamă neci pre cei ce nu suntu de o parere cu mine, neci pre ișotii mei de credință. Cestiușa de naționalitate s'a asemenea a dese ori nodoului gordianu. D. dieu să ne ferescă de cutare Alessandru alu 2-le, care să taie nodul cu spada. (Aprobări din partea deputaților naționali.) „Albin'a.”

Principatele române unite.

(Urmare din cuv. d. Bratiac ved. nr. 99.)

D. loru, să-mi va dice cineva că suntu imprudență că să respondu la cartea rosie ; că potă suntu presuși osu, d. aceea viu să-mi redici unu piedestalul în cătu să me potu sănătatea D. lui de Beust că să-i respondu. Nu, D. loru, că este o necesitate nascuta în mine din o mare grija, vediendu pro Siebenbürgen cabinotului unui imperiu statu de mare și putere, pre D. lui de Beust, omulu celu mai inteliginte și celu mai curagiosu, că e a mersu cu curagiile seu păna a compromite esențială regatului Saxoniei în resbelul din urmă, vediendu cum unu astemene omu potă sa se însăşimă, căndu unu Statu nascutu de ieri, care abia a inceputu sa adune elemente de întărire că să-si conserve esențială, vediendu cum D. de Beust s'a sprijinu și de unu enu să jumetate nu se occupă de cătu de acelu uriasin care se redică în fața-i și cere o armată permanente de 800 mil de oameni, amu credințu cu trebue să ne ingrădă. Sa ve spunu dreptu, d. loru, a fostu să o necesitate personală care a venită să a adăugă la alte motive care mă facă să me retragu de la putere : a fostu că se resușu să eu odată, să potu vorbi săfără să amu nici o respondere către nimene și să nu compromită guvernul tărei.

Un Imperator mare, care are atâta miliōne de supusi astădi, căndu se coronează rege alu Ungariei, D. lui Beust îl pune săbău în mâna, și clătește în patru părți ale serbului, și promite să coce răscătă totă fierile cari au tinență de corona St. Stefanu, noi insă nici nu ne amu îngrijito, nu ne amu culcatu săra cu mai multă grija nici ne amu seculat d. ministră cu mai puțina multiamăre ; amu disu că acătă este o formulă, la care tiene imperiul Austriei, fiindu că este unu din imperialele cele mai traditionale, și tiene la totă formulă, chiar și la cele care nu mai potu avea adă nisi o însemnatate. Dică D. de Beust nu face astă, elu se sporie, sunu alarmă io Europa întrăgă, cere o armată permanentă de 800 mil oameni, fiindu D. Cândiano a trasu săbău din tăca ! (aplause)...

S'au facutu manifestări de pan-germanism, unde și drapelul nostru a fostu bagat și plimbăt pre știrile, și noi nu ne amu îngrijito ; la noi sunu emisari unguri, se plimbă prin tără și nu le dicem nici, ba încă le dămănum de mancare, și de bucură. Ei bine, cumu diceam D. lui baronu Eder, „parca noi amu și unu colosu și A. străta o putere mică și de căte ori ne misicămu ve e tăma sa nu ve strivim.“ Vedeti că nu e lucru seriosu. Prin

urmare, Dloru, grija pentru grija, frica pentru frica, dieu și eu cumu se dice „frica la mine, frica la tine, frica la noi la amendoi.“ Si de către nu intielegu cum dlu de Beust s'a sprijinu fund-ca d. Cândiano a trasu sabă (ilaritate) și nu sabia, — pentru că dlu nu mai are sabie acum — ci fiindu că a trasu pénă, atunci să ne fie permisă să ne ingrădă și să ne temem să noi la rindu noastră ca Dloru nu au gănduri bune cu noi. Desigur ca Austria sa dovedește o singură urmă de ale noastre peste Carpați, sa dovedește unu singură faptă nu numai alu guvernului, ci alu oricărui particularu, ca a mersu sa tulbere linistea Austriei, și căndu noi amu remasă prudentă la ce să le fie tăma ? Austria, putere mare, care este astădii marginita despre Germania, nu va căuta să se deschida locuri de desvoltare în partea opusă unde crede a gasi o mai puțina rezistență ? Dvōstra sebi dloru, ca armata Austria mesura tăra enantiul și astfelu putem crede că cui i-a fostu săme ieri, și potă fi și astădi ; năște ansa nu ne poate fi săme fundu înveliți cu saraci.

Se mai dice dloru în cartea rosie că ne armămu peste Serbi, nu este bine pentru România ? De ce Serbi cari suntu înarmati păna în dinti, și astădii o scie totu în cartea rosie relativă la Serbi, unde se dice că guvernul Austria vede cu multă amără că Serbi se interesă și-si crește puterea în proporție cu măslinile ei, fiindu-ca suntu aceste elemente care să credință, — după propria cuvinte ale lui Beust, — pentru viitorul imperiu turcesc.

Ei bine D. loru, de ce să este bine pentru Serbi, nu este bine pentru România ? De ce Serbi cari suntu înarmati păna în dinti, și astădii o scie totu în cartea rosie relativă la Serbi, unde se dice că guvernul Austria vede cu multă amără că Serbi se interesă și-si crește puterea în proporție cu măslinile ei, fiindu-ca suntu aceste elemente care să credință, — după propria cuvinte ale lui Beust, — pentru viitorul imperiu turcesc.

Dică ce me îngrijesc mai multă este că s'au facutu administrație trecente impotări, ca este instrumentul intereselor straine. Care suntu dovedile ? Nă venită cartea roșie că nici o altă dovedă de cătu că păsilele cu acu, pre cari le amu comparatul de la guvernul Prusianu ne au venită prin Russi. Dică D. loru, ne vinu tunuri și munitioni de resbelu prin Austria ; și judecându totu astăfelu Russi ar fi trebuit să dică că suntu instrumentele Austriei ; dică acele arme și munitioni trece prin Turcia, că suntu instrumentele Turciei. Prin urmare, noi cari suntu incongrünți de aceste puteri, ori pre unde ne aru trece armele vomu să acușă de instrumente ale acelei puteri ; astăfelu în cătu vomu să pună în posetă de a nu ne mai putea arma nici odată căci fiecare ne va acușă. Cu Austria și cu Turcia amu cochetato multă vrăjă ; cu Turcia și astădi chiar i facem mari servitie, pre cătu cu Russi păna ieri amu leaptat, și năște incetatu de cătu atunci, căndu năștu mai fostu amenințat de densa.

Nă se dice de ce păsilele suntu vie prin Russi ? Fiindu-ca, cumu amu respunsu, și baronul Eder, ducetii-va în Prussia, căutati registrele matriculele, și veți vede că păsilele acele suntu scos de la fabrică din Dantzig, și liniște că nu drăpătă că sa vie de la Dantzig în România este prin Russi. Russi a acordat guvernului nostru acea autoritate iodata, pre căndu cu Austria trebui să mai acceptă inca 5 și 6 luni, pentru ca trebuesc multe formalități, administrație ei fiindu complicată, pre căndu în Russi a datu imperatul voe și armele au treceut.

Ei onulu, d. loru mănu simțită fericită căndu sunu fostu înscrisă, ca vinu armele. Mai antâi pentru că Suveranul Franciei o scia ; prin urmare nu era imicu complotul pre subtil ascunsu, cumu dice d. Beust, și poi păsilele trecându prin Russi și prin acătă să redică o grija pentru care totă viață ne-amu leaptat ; căci scăti că atunci, căndu vineva și speriatu o dată se teme apoi să de o umbra. De căndu Russi a lăsatu să trece armele noastre și ne-a lăsatu să ne armăm, ne-a asigurat prin ecătă, că nu mai are intenții să ne cucerescă ; Ei amu fostu să te fericită că ne-a dată acătă dovedă, și a-să doră că și Austria sa facă totu astă, că să ne probeze că nu mai are nici un gădu asupra noastră ; adică să ne lăsa cu to-

tolu liber d'a ne armă, pentru ca nu România aru poté sa facă ombragiu unui imperiu asiatic de mare că Austria.

Dar, domnilor, noi am mersu mai departe cu prudința. Când o sora a mea este maritata, nu amu dreptulu să me ducă sa me amestecu în menajulu seu, nu amu dreptulu sa facu celu mai micu pasu, care sa pôta dă banuiela sociului ei, ca a-siu voi vre-o data sa aducu zizania și desbinare în cas'a loru. Insa, dloru, ore cându sotii ei, cununatul meu, va merge pâna a o maltrată cu brutalitate, când o va trata că pre o sclava, cându scie că este dintr-o sângere nobile (aplause multe prelungite) cându voi vedea ca radica cutitulu asupr'a ei; nu amu eu ore dreptulu sa strigu, sa-lu oprescu dela acea crima? (Applaue entuziasme indelungate pre totale bancele și în totale tribunele). Ei bine, dloru, amu mersu cu prudința pâna la lassitate, fiindu ca amu nabuștiu în anima nostra acelu tipetu (aplause vii.)

Venii nostri magari sciu, D. Andrassy, d. Klapka și reposatulu Teleki, a căror tieră o aducă de martura, sciu și potu spune că noi, chiaru cându eramur pre terenul revolutiunariu, cându luptăm atâtul pentru noi cătu și pentru densii in 1849 in mijlocul Parisului, chiaru atunci n'au găsitu nici unu cuventu, nici o idea din partea nostra, ca voimur sa cucem Transilvani'a, și nu le-amu cerutu altu ce va decâtua sa fia consecinti cu principiele cari le declarau lumii, și cu drepturile cari le reclamau pentru densii, adeca sa dea și românilor acelesi drepturi cari le dau și celoru-lalte națiuni.

Acăsta conduită a văstra putea sa le serve de chizasă, de ascurare, fiindu ca atunci nu mai era dreptulu istoricu, elu era ruptu de revolutiune și cu totă aceste n'amu voită sa avemur altu limbajiu și alta conduită; pentru că ne-amu disu: suntemu putieni, 5 milioane numai in România, dara sciumu ca nu aglomeratiunile suntu acelea cari facu puterea unui statu, ci unitatea și desvoltarea lui in civilisatiune. Ne multiamumu sa simu tari prin principiele nove ce la infatisim, fără sa ne mai uităm la nimică afara din tierra nostra; insa le-amu disu: este in interesulu vostru sa fi-ti consecinti cu principiele văstre; sa nu umblati a dă satisfactiune unor traditioni ale trecutului, sa nu ve creati greutăți cari polu sa ve pună într'o di in periculu.

Ei bine, dloru, care omu, cându pre terenul revolutiunariu este moderat, venindu la putere aru și mai esaltat, cându scie cătu de grea e respunderea faptelor sele? D-nii Andrassy, Klapka și Türr, acum doi ani venira in Bucovina înaintea bataliei dela Sadov'a că sa trateze cu noi, și nu le-amu cerutu nimică nici atunci, cându pteanu reesi, nici atunci nu le-amu tienutu altu limbajiu decâtua acel'a de mai înainte; cum dara au crediutu, dloru ca astadi fiindu la putere a-siu punse in jocu esistintă nostra națiunale că sa alergu după teorii, ori-cătu de sublime și legitime aru fi ele? Vorbindu de unguri i-mi aducu aminte de ceea ce i-mi dicea unu englesu alalta-ieri — nu o persóna oficială, unu consulu, nici unu interesatul podurile de feru său alte intreprinderi, — unu englesu cu totulu desbracatu de ori-ce interesu și care judecă lucrurile cu sângere rece, după multe întrebări ce mi-a facutu, mi-a disu: „Seii ce efectu i-mi facu acestea? I-mi aducu aminte de fabula lupului care caută gâlcăva mielului, ea-i turbură apă. Asia suntu și vecinii d-v. satia cu România.“

Eu, dloru, a-siu dice lupului ca sa-si aducu aminte ca Séguire cându vine la istoria românilor și incepe dela fundarea Romei, dice ca la celu dințăi pasu alu romanilor s'a vediutu ca ei suntu pui de leu. (Applaue sgomotose și repelite).

Noi, cum amu declarat, avemur elemente de fericire, și dea vomu fi vrednici, vomu fi adeverati stranepoti a-i Romei. Vomu sci 5 milioane cum suntemu sa ne facem unu locu in societatea statelor europene, astfelii cum altii nu potu sa si-lu faca, de-si suntu mai multe milioane.

Sa fia sigure statele vecine, care au fericit'a vointia de a ne pună in positiune sa le dicem frati nostri, — frati cum le dicem serbilor — ca nu voru avea nici unu subiectu de grija din partea nostra, dara sa nu uite ca atunci cându voru voi sa injungia pre sor'a nostra de dincolo, care este maritata cu densii, sângele ei le va stropi frunta și mai curendu său mai tardiu Francia și România, cându capitolul va domni iera asupr'a Ita-

liei, și voru recunoscă sângele pre fruntașii înjungietorilor și nu voru lasă pre stranepotii loru sa părea, (applaue entuziasme repetește in sala și în totale tribunele).

Acum dloru, sa ve citeză unu micu incident din care ve-ti putea vedé cătu d. de Beust, care astazi este organulu Ungariei, este de nedreptu, și cătu este de orbitu căutându-ne gâlcăva, suptu pretestu ca amu fi adusu arsenale intregi și ca aceste arsenale ne vinu din Russia. Diceam baronul Eder; cumu poti d-ta sa fii unu singuru minutu in erore asupr'a celor ce se petrecu in România? D-ta care că omu politici esci de atât'a tempu in România, d-ta care esci consulu și ai unu servitul in România multu mai vechiu in personalu, și mai inamovibilu decâtua guvernului tierei, d-ta ce ai in fia-care orasiu căte unu staroste, căte unu sub-consulu, iera nu unu politiau cum amu eu, venitul de ieri de alalta-ieri in administratiune? d-ta care poti sa cunoisci totă căte se petrecu in România, cum poti sa relatezi asemenea lucru, și sa ne dai alte qualificări decâtua acele cari ni se cunosc? Li spunem acăstă pentru că indata ce au incerutu sa vie armele, au inceputu să raporturile oficiale, și astfelii eata ce dice raportul din Iassi alu dlui consulu: elu dice că au sositu in România la Radauti 90 de colete și acăstă este și la carteza roșia in limbă germană și tradusa in cea francesă in diuarie. Scîti inșa ca o coleta nu cuprinde decâtua 25 de puseci, prin urmare 90 de colete căte 25 de puseci, facu 2250 de puseci. Alu doilea transportu căte de 130 de colete care facu 5250 de puseci. Si acă observati că se pote vedé chiaru in arsenalele noastre, că jumătate din colete erau pline cu cartusie și fulminante, care cuprindu mai multu locu decâtua puscile. Dara d. consulu spune că i-a declarat d. prefectul d. de Botosani ca suntu 50 de mii de puseci; dea se pote sustine acăstă ca 50 de mii de puseci se potu transporta cu 44 de cări, căci unu transportu a fostu de 19 cări și celă-laltu de 25. Ei bine, d-lui spune că astfelii a declarat d. prefect de Botosani și apoi dice că d. Brăteanu mi-a spusu ca suntu numai 25 de mii cumporate. Cumperate dloru, iera nu date. N'avea d. consulu decâtua sa numere coletele; și sa scie că nici o coleta in nici o tiéra din lume nu conține mai multu de 25 puseci; dea aru și facutu atunci — aru și vediutu că d. prefectul a făcutu că copilul teribile: căci copii teribili din odata ce vedu că se teme cine-va de ei nu-lu mai lasă in pace nici nöpte, și că sa inspaimenteze, spune lucrurile de o mie de ori mai mari de cum suntu in realitate. Asia a făcutu d. Hasnasiu de Botosani, a vediutu pre consule, pre subconsule, pre staroste pre toti impiegatii consulatului Austriei sperati, a vediutu ca se punu toti agentii, se insiră toti dragomanii, căte agentiile pre drumulu celu mare, și atunci a făcutu că copilul teribile și a voită sa-i speria, și agentii a patito că istoria tiganului, cându venea cu perulu vilvoiu in satu dîndeu ca i-a esită o suta de lupi înainte, dara pre urma s'a dovedită ca erau numai frundiele care se miscaseră de ventu.

„Cum voiti acum să nu credu eu că nu este unu scopu ascunsu, cându o imperatia asiatică de mare, cu unu personale asiatică de mare — unu personale care cându noi amu indrasnită să dicem că nu suntu adeverate cele ce anuntia, a datu alarmă in tota Europa — afirma că suntu persecuție contra israelitilor in Moldova ca s'a innecat evreii in Dunare, ca s'a torturat și violat femei. Amu disu că acele notificări nu suntu basate pre adeveru, — ca altul este scopulu, și pentru acăstă Austria a facutu o cestiu importantă din denunțuri neadeverate. Amu indrasnită să punem in dubiu adeverului arătărilor dloii Dragomănu cutare, sănătatea, să respingem acușările ce ni se facă de conspirații cu musalii, etc. amu voită sa arătăm ca dd. consuli a pututu să se incele insusi, precum in locu de 3500 puseci, au spusu ca suntu preste 50 mii, inșa totulu a fostu indesertu. Sfarsiesc, dloru, cu partea acăstă.“

(Urmăra apoi cele ce privescu bandele bulgare care arata că n'au existat.)

Varietăți.

** Situația protestantilor in Turcia, N. G. Kirchenzg din Berlinu descrie după o corespondință din Turcia publicată in A. Allg. Ztg. starea protestantilor e-

vangelici din Turcia cu colorile cele mai posomorite. La inceputul corespondinței se amintesc de iacerea unei coloniști germane la muntele Carmelului in Palestina. 800 familiile suntu de a se asiedia acolo. Corespond nu crede in rezultatele unei astfelii de întreprinderi, pentru că dice că în Turcia totu e putredu din capu pâna in tâmpă. Niciodată, cari au afinitate cu turci nu se potu desvolta. Prelângă acestea turcilor nu le place să se mai immobilească elementele străine. Cu deosebire de religiuni străine se ferescu pre cătu se pote, că sa nu aibă conflicte cu puterile europene. Catolicii dice, au mare norocu cu Francia, care are mare trecere la Porta otomană și din respectul cărei pasii turcescii capata minte. Protestantii inse suntu espusi, cu deosebire dela 1864 începe, pressiunile celor mai mari. Mai multe aveau drepturi corporative in imperiul in tregu, dea formau o comună, aceste drepturi suntu acum calcate in piciore. In Aleppo au cerutu drepturi politice și au fostu respinsi forte uritu. In alte părți dea au facutu scole și leau demolat și postiți și după multe neasuri abia la patru ani au capatatu voia a-si radică alta scola. Abia inca s'a fostu pusul fundamentalul celu nou și plebea fanatică l'au respinsu. Resipiitorii s'a mantuitu cu aceea, că „neexistându nici o scola, nici nu o au pututu respini.“

Cu colori forte vii descrie cor. tractamentele cele aspre, ce au sa le sufere protestanții pentru contribuționile cele mari ce li le impun pasii. Camilația se maresce prin aceea că rom. catolicii atită pre turci asupr'a loru. Ramânu turcescii aliantiei evanghelice s'a adresat către reprezentanții puterilor protestante Americă, Anglia, Prussia, Olandă, și Schwedia, că sa mijlocescă la regimul turcesc o imbunătățire a sortiei protestanților. De alta parte inse recomandă cei cu influență, că nemții să se ia casa și să-si caute subsistință acolo. — E de însemnatu cum nemții o națiune pre o culme asiatică de înaltă a civilizației, punu asiatică de mare prețiu pre religiunea loru. Ara fi bine că noi români sa nu perdem din vedere impregnarea acăstă.

** Adunarea generală a „Reuniunei sodalilor Români“ sa va tine la Dumineca in 15 Decembrie a. c. Membri din locu și departare se aseaza prin acăstă pentru conformare.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invitatoresti din următoarele comune sa eschide concursu pâna in patru Septamâni după intenția publicare esita in acăstă foie.

1. Berzava cu salariu de 157 fl. 50. cr.-6. și nici de grâu, 6. de cuceruză. 30. Centinari de fenu, 12. orgii lemne de focu.
2. Ilteu, cu salariu de 120 fl. 9. sinici de gran 9. de cuceruză, 2. mesuri de madiare, 30. centinari de fenu, 12. orgii lemne de focu.
3. Monorostia, cu salariu de 100 fl. 5. sinici de grâu, 5. de cuceruză 2. mesuri de madiare, 100. porțiuni de fenu, 12. orgii lemne de focu.

Doritori de a ocupa acestea posturi, voru trămite concursele sele instruite cu documentele prescrise și adresate către Venerabilul Consistoriu greco-orient Aradului, la subscrисolu.

Semnatu in Totvaradă, in 25. Noiemrie 1868.
Iosifu Beliesiu
Protopr. și Insp. distr.
de Scole.

Inscriindări.

Decidendum se vinderea fenui și olăvei adunate in bunurile metropolitane gr. cat. din Blasius și anume in Blasius 131 cara de fenu, 40 cara de otava, in clăi singurătate de căte diece cara, iera pre cumpări in patru locuri 112 cara de fenu in diece clăi, — despre acăstă, voitorii de a cumpăra se inscriindăza, ca vinderea se va intemplă prin licitație in 14 Ianuarie 1869 st. n. loco Blasius pre calea licitației, și ca să pâna atunci ori-cându se pote cercă fenui și condițiile de vendare.

Blasius, 14 Decembrie 1868.
Economatul bunurilor metrop. gr-cat.

Bursa de Vienn'a.

Din 7/19 Decembrie 1868.
Metalicele 5% 58 15 Act. de creditu 131
Imprumut. nat. 5% 64 Argintulu 119
Actiile de banca 657 Galbinnulu 5 73